Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 21. júna 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu a sloboda platieb – Obmedzenia – Zdanenie dividend vyplatených podnikom kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) – Dividendy vyplatené spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v jednom členskom štáte, nerezidentským PKIPCP – Oslobodenie dividend, ktoré vyplatia spoločnosti rezidenti v jednom členskom štáte rezidentským PKIPCP, od dane – Odôvodnenia – Vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi – Koherencia daňového systému – Proporcionalita“

Vo veci C-480/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Østre Landsret (Odvolací súd pre východnú oblasť, Dánsko) z 31. augusta 2016 a doručený Súdnemu dvoru 5. septembra 2016, ktorý súvisí s konaním:

Fidelity Funds,

Fidelity Investment Funds,

Fidelity Institutional Funds

proti

Skatteministeriet,

za účasti:

NN (L) SICAV,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia E. Levits (spravodajca), A. Borg Barthet, M. Berger, a F. Biltgen,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. októbra 2017,

* Jazyk konania: dánčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Fidelity Funds, Fidelity Investment Funds a Fidelity Institutional Funds, v zastúpení: P. Farmer, barrister, a J. Skaadstrup Andersen, advokat,

– NN (L) SICAV, v zastúpení: E. Vistisen, advokat,

– dánska vláda, v zastúpení: C. Thorning a J. Nymann-Lindegren, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Horsbøl Jensen, advokat,

– nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a R. Kanitz, splnomocnení zástupcovia,

– holandská vláda, v zastúpení: M. Bulterman, B. Koopman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H. Peytz, avocat,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. decembra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 56 a 63 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporov medzi spoločnosťami Fidelity Funds, Fidelity Investment Funds a Fidelity Institutional Funds na jednej strane a Skatteministeriet (ministerstvo daní, Dánsko), týkajúcich sa žiadosti o vrátenie zrážkových daní zrazených z dividend, ktoré im boli od roku 2000 do roku 2009 vyplatené spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v Dánsku.

Právny rámec

Právo Únie

3 Smernica Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. ES L 375, 1985, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 139) mala v súlade s jej štvrtým odôvodnením za cieľ stanoviť spoločné všeobecné pravidlá povolenia, dohľadu, štruktúry a činností vo vzťahu k podnikom kolektívneho investovania [do prevoditeľných cenných papierov] (PKICP), ktoré majú sídlo v členských štátoch, a informácie, ktoré sa musia zverejňovať. Smernica 85/611 bola viackrát zmenená, skôr než bola s účinnosťou k 1. júlu 2011 zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 2009, s. 32), ktorou sa pristúpilo k jej nahradeniu.

Dánske právo

4 § 1 bod 5a lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (zákon o dani z príjmov právnických osôb) stanovuje, že PKIPCP, ktoré sú daňovými rezidentmi v Dánsku, podliehajú v Dánsku dani, zatiaľ čo § 1 bod 6 tohto zákona sa týka zdanenia fondov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 16 C lov om påligningen af indkomstskat til staten (zákon o vymeriavacom základe daní, ďalej len „ligningslov“), a ktoré sú rezidentmi v Dánsku.

5 § 2 ods. 1 písm. c) zákona o dani z príjmov právnických osôb stanovuje, že PKICPC a ostatné investičné fondy, ktoré nie sú daňovými rezidentmi v Dánsku, sú zdaňované iba z dividend, ktoré im vyplatili dánske spoločnosti, pričom táto obmedzená daňová povinnosť sa vzťahuje len na príjmy, ktoré majú svoj pôvod v Dánsku.

6 Podľa § 65 ods. 1 kildeskatteloven (zákon o zrážkovej dani) pri prijatí každého rozhodnutia dánskej spoločnosti o vyplatení dividend sa z celkovej sumy dividend zrazí určitý percentuálny podiel, ak nie je stanovené inak. Sadzba zrážkovej dane bola stanovená na 25 % v roku 2000, zatiaľ čo v rokoch 2001 až 2009 sa zvýšila na 28 %.

7 Podľa dánskej právnej úpravy je sadzba zrážkovej dane znížená na 15 %, ak sú orgány štátu sídla príslušného PKIPCP povinné vymieňať si informácie s dánskymi orgánmi podľa dohody o zamedzení dvojitého zdanenia, iného medzinárodného dohovoru alebo dohody o administratívnej pomoci v daňových veciach. Pre daňovníkov, ktorí sú rezidentmi Európskej únie, tak konečné zdanenie v praxi v súlade s týmto ustanovením nemá presiahnuť 15 %. Zdanenie môže byť okrem toho znížené v závislosti od daňových dohôd uzavretých medzi Dánskym kráľovstvom a štátom sídla dotknutého PKIPCP.

8 Zákon o zrážkovej dani je uplatniteľný na PKIPCP so sídlom v Dánsku, ktoré teda *a priori* podliehajú tejto právnej úprave o zdaňovaní dividend. Z ustanovení § 65 ods. 8 tohto zákona však vyplýva, že minister daní je oprávnený zaviesť pravidlá, podľa ktorých sú rozdelenia dividend fondom, ktoré podliehajú ustanoveniu § 16 C ligningslov (ďalej len „fondy uvedené v § 16 C“) oslobodené od zrážky dane.

9 Pri prijatí vyhlášky spresňujúcej zákon o zrážkovej dani minister daní využil túto možnosť na oslobodenie fondov uvedených v § 16 C od akejkoľvek zrážkovej dane. Podľa § 38 vyhlášky spresňujúcej zákon o zrážkovej dani má každý PKIPCP nárok na vydanie osvedčenia o oslobodení a na uplatnenie si oslobodenia od zrážkovej dane z dividend pod podmienkou, že je na jednej strane podnikom uvedeným v § 1 ods. 1 bode 6 zákona o dani z príjmov právnických osôb, a teda rezidentom v Dánsku, a na druhej strane, že má postavenie fondu podľa § 16 C. PKIPCP, ktorý je rezidentom v Dánsku a ktorý nespĺňa podmienky stanovené v § 16 C ligningslov, nie je oslobodený od zrážkovej dane z dividend.

10 § 16 C ligningslov stanovuje, čo treba rozumieť pod pojmom fondy uvedené v § 16 C.

11 Podľa právnych predpisov platných do 1. júna 2005 platilo, že na to, aby bol PKIPCP kvalifikovaný ako fond uvedený v § 16 C, sa vyžadovalo, aby vyplácal dividendy v minimálnej stanovenej výške. Vyplatenie minimálnych dividend predstavuje základ zdanenia príjmov dotknutého fondu na úrovni vlastníkov jeho podielov.

12 Pravidlá výpočtu vyplatenia minimálnych dividend sú spresnené v § 16 C ods. 2 až 6 ligningslov. Podľa odseku 2 tohto paragrafu je vyplatenie minimálnych dividend tvorené súčtom príjmov a čistých súm získaných za daňový rok po odpočítaní strát a výdavkov. V § 16 C ods. 3 ligningslov je stanovené, že výpočet zahŕňa zoznam príjmov uvedených v tomto paragrafe, najmä úrokových výnosov, dividend

z podielov, ziskov z pohľadávok a finančných kontraktov, ako aj ziskov z prevodov podielov. V súlade s § 16 C ods. 4 a 5 ligningslov môžu fondy uvedené v § 16 C odpočítať straty súvisiace s daňami a administratívne výdavky.

13 V nadväznosti na prijatie zákona č. 407 z 1. júna 2005 a od tohto dátumu sa už nevyžaduje, aby došlo k skutočnému vyplateniu minimálnych dividend vlastníkom podielov na účely získania postavenia fondov uvedených v § 16 C. Na získanie tohto postavenia je však naďalej potrebné splniť podmienku, aby PKIPCP vypočítal minimálne dividendy, ktoré sa na strane vlastníkov jeho podielov zdaňujú zrážkovou daňou zrazenou týmto fondom.

Spory vo veci samej a prejudiciálna otázka

14 Žalobcovia v konaní vo veci samej sú PKIPCP v zmysle smernice 85/611 so sídlom v Spojenom kráľovstve, resp. Luxembursku. Ich investície do spoločností so sídlom v Dánsku sú portfóliové investície a nepresahujú 10 % základného imania. Produkty, ktoré ponúkajú žalobcovia v konaní vo veci samej, sú dostupné zákazníkom s domicilom v Dánsku, ale nie sú aktívne uvádzané na trh v tomto členskom štáte. Okrem toho žalobcovia vo veci samej nepožiadali dánske daňové orgány o priznanie daňového štatútu fondov uvedených v § 16 C, ani neprispôsobili svoje stanovy predpisom uplatniteľným na takéto fondy až do daňového roku 2005.

15 Žalobcovia vo veci samej podali na vnútroštátny súd návrhy na vrátenie zrážkových daní zaplatených z vyplácania dividend spoločností usadených v Dánsku, ktoré získali v rokoch 2000 až 2009, a tvrdili, že PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, môžu byť, na rozdiel od PKIPCP nerezidentov v tomto členskom štáte oslobodené od zrážkovej dane. Vnútroštátna daňová právna úprava kladie dve podmienky na oslobodenie od dane a to, že dotknutý PKIPCP je rezidentom v Dánsku a že vypočítava a deklaruje svoje príjmy podľa dánskej daňovej právnej úpravy. PKIPCP nerezidenti nemôžu zo svojej povahy splniť prvú z týchto podmienok a je pre nich nemožné, resp. mimoriadne ťažké splniť druhú podmienku o to viac, že nemajú žiadny dôvod splniť ju, pretože kvôli prvej podmienke nemôžu v žiadnom prípade využiť oslobodenie od zrážkovej dane.

16 V dôsledku toho sa žalobcovia vo veci samej domnievajú, že aj keď nespĺňajú druhú podmienku týkajúcu sa povinnosti vypočítať a deklarovať vyplatenie minimálnych dividend podľa dánskej právnej úpravy, aj tak majú nárok na úhradu daní vyberaných pri zdroji.

17 Ministerstvo pre dane síce pripúšťa, že dánsky systém má za následok, že v niektorých prípadoch sú PKIPCP so sídlom v Dánsku a PKIPCP so sídlom v inom členskom štáte predmetom odlišného daňového zaobchádzania vo vzťahu k dividendám prijatým od spoločností so sídlom v Dánsku. Zastáva však názor, že toto obmedzenie je odôvodnené na jednej strane potrebou chrániť koherenciu daňového systému a na druhej starne potrebou zabezpečiť vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi.

18 V tomto kontexte sa účastníci vnútroštátnych konaní zhodujú na tom, že tento rozdiel v daňovom zaobchádzaní predstavuje obmedzenie voľného pohybu, ale žalobcovia vo veci samej tvrdia, že také obmedzenie nemôže byť odôvodnené dôvodmi, ktoré uvádza ministerstvo pre dane, a že v každom prípade dánska právna úprava ide nad rámec toho, čo je potrebné na zabezpečenie zdanenia v Dánsku.

19 Za týchto okolností Østre Landsret (Odvolací súd pre východnú oblasť, Dánsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Je daňový systém, akým je systém vo veciach samých, v rámci ktorého sa zahraničné PKIPCP upravené smernicou 85/611… zdaňujú zrážkovou daňou z dividend vyplácaných dánskymi spoločnosťami, v rozpore s článkom 56 ES (teraz článok 63 ZFEÚ) o voľnom pohybe kapitálu alebo s článkom 49 ES

(teraz článok 56 ZFEÚ) o slobode poskytovať služby v prípade, keď rovnocenné dánske PKIPCP môžu získať oslobodenie od zrážkovej dane, a to buď preto, že svojim vlastníkom podielov v skutočnosti vyplácajú minimálne dividendy, v dôsledku čoho sa zrazí daň, alebo sa formálne vypočítajú minimálne dividendy na vyplatenie, z ktorých sa vo vzťahu k vlastníkom podielov týchto podnikov vykoná zrážka dane?“

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

20 Po prednesení návrhov generálneho advokáta žalobcovia vo veci samej požiadali podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 18. januára 2018 o opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

21 Na podporu svojho návrhu žalobcovia vo veci samej uvádzajú, že návrhy generálneho advokáta vychádzajú z nedorozumenia týkajúceho sa rozsahu a povahy požiadaviek stanovených v § 16 C ligningslov. Okrem toho odkaz generálneho advokáta na skutočnosť, že niektoré PKIPCP, ktoré nie sú rezidentmi v Dánskom kráľovstve, praktizovali vyplácanie minimálnych dividend, je vecne nesprávny a okolnosti týkajúce sa takýchto PKIPCP neboli predmetom diskusie pred Súdnym dvorom.

22 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ generálny advokát konajúci nestranne a nezávisle predkladá na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. Súdny dvor nie je viazaný ani týmito návrhmi, ani odôvodnením, na základe ktorého k týmto návrhom generálny advokát dospel (rozsudok z 22. júna 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a i., C-126/16, EU:C:2017:489, bod 31 a citovaná judikatúra).

23 Je potrebné pripomenúť, že Štatút Súdneho dvora Európskej únie a jeho rokovací poriadok neupravujú možnosť účastníkov konania podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (rozsudok z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 23 a citovaná judikatúra). Nesúhlas dotknutej osoby s návrhmi generálneho advokáta bez ohľadu na otázky, ktoré v nich skúmal, nemôže byť sám osebe dôvodom odôvodňujúcim opätovné otvorenie ústnej časti konania (rozsudok z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 24, ako aj rozsudok z 29. novembra 2017, King, C-214/16, EU:C:2017:914, bod 27 a citovaná judikatúra).

24 Tvrdeniami týkajúcimi sa rozsahu a povahy požiadaviek stanovených v § 16 C ligningslov sa žalobcovia vo veci samej snažia odpovedať na návrhy generálneho advokáta, pričom spochybňujú opis právnych predpisov platných v Dánsku v dôsledku zmeny, ku ktorej došlo v roku 2005, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, a z informácií poskytnutých na pojednávaní. Z judikatúry citovanej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku pritom vyplýva, že predloženie takýchto pripomienok nie je stanovené v predpisoch upravujúcich konanie pred Súdnym dvorom.

25 Súdny dvor podľa článku 83 svojho rokovacieho poriadku môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

26 V prejednávanej veci Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta dospel k záveru, že má dostatok informácií na to, aby odpovedal na otázku položenú vnútroštátnym súdom, a že všetky tvrdenia nevyhnutné na rozhodnutie predmetnej veci, najmä možnosť subjektu, ktorý nie je rezidentom v Dánsku, vypočítať minimálnu výplatu dividend podľa dánskej právnej úpravy a získať kvalifikáciu fondu uvedeného v § 16 C, boli pred Súdnym dvorom prejednané.

27 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je potrebné nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania.

O prejudiciálnej otázke

28 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 56 ZFEÚ a 63 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej dividendy vyplatené spoločnosťou, ktorá je rezidentom v tomto členskom štáte, v prospech nerezidentského PKIPCP podliehajú zrážkovej dani, zatiaľ čo dividendy vyplácané v prospech PKIPCP, ktorý je rezidentom toho istého členského štátu, sú oslobodené od takejto zrážkovej dane pod podmienkou, že tento subjekt pristúpi k vyplateniu minimálnych dividend v prospech vlastníkov svojich podielov alebo formálne vypočíta vyplatenie minimálnych dividend a vyberie daň z tohto skutočného alebo fiktívneho minimálneho vyplatenia na ťarchu vlastníkov svojich podielov.

29 Ako vyplýva z opisu vnútroštátnej právnej úpravy spornej vo veci samej, tak ako ju uvádza vnútroštátny súd, na účely oslobodenia od zrážkovej dane musí PKIPCP na jednej strane byť rezidentom v Dánsku a na druhej strane mať postavenie fondu uvedeného v § 16 C.

30 Na to, aby mal toto postavenie, PKIPCP musí spĺňať podmienky uvedené v § 16 C ligningslov a v súlade s právnymi predpismi platnými do 1. júna 2005 sa najmä musel zaviazať vyplatiť minimálne dividendy a vykonať z tohto vyplatenia zrážku pri zdroji na ťarchu vlastníkov svojich podielov. Po tomto dátume sa už nevyžaduje skutočné vyplatenie minimálnych dividend vlastníkom podielov, ale na nadobudnutie uvedeného postavenia musí dotknutý PKIPCP pristúpiť k vypočítaniu minimálnych vyplácaných dividend, ktoré sa zdania na strane vlastníkov jeho podielov prostredníctvom zrážkovej dane vybratej týmto subjektom. PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, ktoré nezískali postavenie fondov uvedených v § 16 C, podliehajú zrážkovej dani z dividend vyplácaných spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v tomto členskom štáte.

31 Zo spisu vyplýva a pred Súdnym dvorom nebolo spochybnené, že počas obdobia, ktorého sa týka konanie vo veci samej, iba PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, mohli využívať oslobodenie od zrážkovej dane. Z vysvetlení dánskej vlády a účastníkov konania vo veci samej vyplýva, že hoci PKIPCP, ktorý nie je rezidentom v Dánsku, v zásade môže splniť podmienky uvádzané v § 16 C ligningslov, z dôvodu svojho postavenia nerezidenta v tomto členskom štáte nemôže využívať oslobodenie od zrážkovej dane z dividend vyplácaných spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi.

O dotknutej slobode

32 Keďže prejudiciálna otázka sa týka tak článku 56 ZFEÚ, ako aj článku 63 ZFEÚ, treba na úvod určiť či, a prípadne v akom rozsahu, vnútroštátna právna úprava, ako je právna úprava vo veci samej, môže ovplyvniť výkon slobodného poskytovania služieb a voľný pohyb kapitálu.

33 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že je potrebné zohľadniť cieľ danej právnej úpravy (rozsudky z 13. novembra 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, bod 90 a citovaná judikatúra, ako aj z 5. februára 2014, Hervis Sport- és Divatkereskedelmi, C-385/12, EU:C:2014:47, bod 21 a citovaná judikatúra).

34 Konania vo veciach samých sa týkajú žiadosti o vrátenie zrážkovej dane z dividend vyplatených žalobcom vo veci samej spoločnosťami so sídlom v Dánsku od roku 2000 do roku 2009 a zlučiteľnosti s právom Únie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá vyhradzuje možnosť využiť oslobodenie od takejto zrážkovej dane len pre PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku a ktoré spĺňajú podmienky stanovené v § 16 C ligningslov.

35 Predmetom právnej úpravy spornej vo veci samej je teda daňové zaobchádzanie s dividendami, ktoré získali PKIPCP.

36 V dôsledku toho treba prijať záver, že situácia v konaní vo veci samej patrí do voľného pohybu kapitálu.

37 Okrem toho za predpokladu, že právna úprava sporná v konaní vo veci samej by mala za dôsledok zákaz, sťaženie alebo zníženie atraktívnosti činností PKIPCP so sídlom v inom členskom štáte ako Dánske kráľovstvo, kde tento subjekt legálne poskytuje analogické služby, také účinky by boli nevyhnutným dôsledkom daňového zaobchádzania, ktorého predmetom sú dividendy vyplácané PKIPCP nerezidentom v Dánsku a neodôvodňujú samostatné skúmanie z hľadiska slobodného poskytovania služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. septembra 2009, Glaxo Wellcome, C-182/08, EU:C:2009:559, bod 51 a citovanú judikatúru). Táto sloboda sa tu v skutočnosti zdá byť druhoradá vo vzťahu k voľnému pohybu kapitálu a možno ju s ním spojiť [rozsudok z 26. mája 2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, bod 41].

38 Okrem toho z informácií vnútroštátneho súdu vyplýva, že investície žalobcov vo veci samej v Dánsku sú portfóliové investície a nikdy neprekročili 10 % základného imania spoločnosti so sídlom v Dánsku, pričom je nesporné, že sloboda usadiť sa nie je predmetom prejudiciálnej otázky.

39 Na prejudiciálnu otázku teda treba odpovedať z hľadiska článku 63 ZFEÚ.

O existencii obmedzenia voľného pohybu kapitálu

40 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že opatrenia zakázané článkom 63 ods. 1 ZFEÚ ako obmedzenia pohybu kapitálu zahŕňajú opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradiť nerezidentov od investovania v členskom štáte alebo odradiť rezidentov tohto členského štátu od investovania v iných členských štátoch (rozsudok z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 15, ako aj citovaná judikatúra).

41 V prejednávanom prípade podľa právnej úpravy spornej vo veci samej, PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, a PKIPCP, ktoré sú rezidentmi iných členských štátov, podliehajú, pokiaľ ide o dividendy, ktoré sú im vyplácané spoločnosťami – dánskymi rezidentmi, rozdielnemu zaobchádzaniu.

42 Dividendy vyplácané spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, v prospech nerezidentských PKIPCP totiž podliehajú zrážkovej dani. Naopak, PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, môžu využiť oslobodenie od zrážkovej dane pre tieto dividendy pod podmienkou, že splnia požiadavky § 16 C ligningslov.

43 Tým, že vnútroštátna úprava sporná vo veci samej vyrubuje zrážkovú daň na dividendy vyplatené v prospech nerezidentských PKIPCP a možnosť získať oslobodenie od takejto zrážkovej dane vyhradzuje iba pre rezidentské PKIPCP, podriaďuje dividendy vyplatené v prospech nerezidentských PKIPCP menej výhodnému zaobchádzaniu.

44 Takéto menej výhodné zaobchádzanie môže jednak odradiť nerezidentské PKIPCP od toho, aby investovali do spoločností so sídlom v Dánsku, a jednak investorov so sídlom v tomto členskom štáte, aby nadobúdali podiely v takýchto PKIPCP (rozsudok z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 17).

45 Preto právna úprava, ktorej sa týka konanie vo veci samej, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané článkom 63 ZFEÚ.

O existencii odôvodnenia

46 Podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ nie sú článkom 63 ZFEÚ dotknuté práva členských štátov uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál.

47 Toto ustanovenie musí byť ako výnimka zo základnej zásady voľného pohybu kapitálu vykladané reštriktívne. Preto ho nemožno vykladať v tom zmysle, že akákoľvek daňová právna úprava rozlišujúca medzi daňovníkmi v závislosti od miesta, kde majú bydlisko, alebo od členského štátu, v ktorom investujú svoj kapitál, je automaticky zlučiteľná so Zmluvou. Samotná výnimka upravená v článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ je totiž obmedzená článkom 65 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto článku „nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v článku 63 [ZFEÚ]“ (rozsudok z 10. apríla 2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, body 55 a 56, ako aj citovaná judikatúra).

48 Treba teda rozlišovať medzi rozdielnym zaobchádzaním, ktoré je podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ prípustné, a diskrimináciou, ktorú článok 65 ods. 3 ZFEÚ zakazuje. Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že na to, aby sa mohla vnútroštátna daňová právna úprava, o akú ide vo veci samej, považovať za zlučiteľnú s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, je potrebné, aby sa rozdiel v zaobchádzaní týkal situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bol odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu (rozsudok z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 23, ako aj citovaná judikatúra).

49 V dôsledku toho treba skúmať, či vyhradenie možnosti získať oslobodenie od zrážkovej dane pre PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, je odôvodnené objektívnym rozdielom v situácii medzi PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, a nerezidentskými PKIPCP.

50 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora na jednej strane vyplýva, že porovnateľný charakter cezhraničnej situácie s vnútroštátnou situáciou sa musí skúmať s prihliadnutím na cieľ, ktorý sledujú predmetné vnútroštátne ustanovenia, ako aj s prihliadnutím na predmet a obsah týchto vnútroštátnych ustanovení (rozsudok z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, bod 48, a citovaná judikatúra).

51 Na druhej strane na účely posúdenia, či rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z takejto právnej úpravy je odrazom objektívne rozdielnych situácií, treba vziať do úvahy iba relevantné rozlišujúce kritériá stanovené dotknutou právnou úpravou (rozsudky z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 28, ako aj z 2. júna 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, bod 49).

52 Ako vyplýva z pripomienok dánskej vlády, právna úprava, ktorej sa týka konanie vo veci samej, má za cieľ jednak zabezpečiť rovnosť daňového bremena, ktoré znášajú jednotlivci investujúci do spoločností usadených v Dánsku prostredníctvom PKIPCP, a daňového bremena, ktoré znášajú jednotlivci investujúci do spoločností so sídlom v Dánsku priamo. Táto právna úprava tak predchádza dvojitému hospodárskemu zdaneniu, ku ktorému by došlo, ak by dividendy boli zdanené na úrovni dotknutého PKIPCP a na úrovni jeho vlastníkov podielov. Na druhej strane uvedená právna úprava má za cieľ zabezpečiť, aby sa dividendy vyplatené spoločnosťami so sídlom v Dánsku nevymkli z daňovej právomoci Dánskeho kráľovstva z dôvodu ich oslobodenia od dane na úrovni PKIPCP a aby skutočne podliehali jeho daňovej právomoci.

53 Pokiaľ ide o prvý cieľ uvádzaný dánskou vládou, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že s ohľadom na opatrenia stanovené členským štátom na účely predchádzania alebo zmiernenia reťazovitého zdanenia alebo dvojitého hospodárskeho zdanenia príjmov rozdeľovaných spoločnosťou rezidentom sa spoločnosti, ktoré sú príjemcami a rezidentmi tohto členského štátu, nevyhnutne nenachádzajú v porovnateľnej situácii ako spoločnosti, ktoré sú príjemcami a rezidentmi iného členského štátu (rozsudok z 25. októbra 2012, Komisia/Belgicko, C-387/11, EU:C:2012:670, bod 48 a citovaná judikatúra).

54 Len čo však členský štát jednostranne alebo prostredníctvom zmluvy stanoví, že dani z príjmov podliehajú nielen spoločnosti rezidenti, ale aj spoločnosti nerezidenti, v prípade príjmov, ktoré im vyplatí spoločnosť rezident, sa situácia uvedených spoločností nerezidentov začne podobať situácii spoločností rezidentov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2012, Komisia/Belgicko, C-387/11, EU:C:2012:670, bod 49 a citovanú judikatúru).

55 Riziko reťazovitého alebo dvojitého hospodárskeho zdanenia totiž spôsobuje samotný výkon daňovej právomoci týmto štátom, a to nezávisle od akéhokoľvek zdanenia v inom členskom štáte. Aby v takomto prípade spoločnosti, ktoré sú príjemcami dividend a nerezidentmi, neboli vystavené obmedzeniu voľného pohybu kapitálu, ktoré článok 63 ZFEÚ v zásade zakazuje, musí štát sídla spoločnosti rozdeľujúcej dividendy dbať na to, aby podľa mechanizmu upraveného v jeho vnútroštátnom práve s cieľom predchádzať reťazovitému alebo dvojitému hospodárskemu zdaneniu alebo ho zmierniť podliehali nerezidentské spoločnosti rovnakému zaobchádzaniu ako rezidentské spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2012, Komisia/Belgicko, C-387/11, EU:C:2012:670, bod 50 a citovanú judikatúru).

56 Keďže si Dánske kráľovstvo zvolilo uplatňovať svoju daňovú právomoc na príjmy, ktoré získali nerezidentské PKIPCP, tieto PKIPCP sa z tohto dôvodu nachádzajú v porovnateľnej situácii ako PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, pokiaľ ide o riziko dvojitého hospodárskeho zdanenia dividend vyplatených spoločnosťami, ktoré sú v Dánsku rezidentmi (rozsudky z 20. októbra 2011, Komisia/Nemecko, C-284/09, EU:C:2011:670, bod 58, ako aj z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 42).

57 Druhý cieľ uvádzaný dánskou vládou spočíva v podstate v snahe nevzdať sa zdanenia dividend vyplácaných spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, ale preniesť úroveň ich zdanenia na vlastníkov podielov v PKIPCP. Tento cieľ sa realizuje tak, že na účel čerpania výhod z postavenia fondov uvádzaných v § 16 C a v dôsledku toho oslobodenia od zrážkovej dane PKIPCP, ktorý je rezidentom v Dánsku, musí vybrať zrážkovú daň na ťarchu vlastníkov svojich podielov z vyplatenia minimálnych dividend, ktoré im boli skutočne uhradené, alebo od zmien, ku ktorým došlo v roku 2005, z vyplatenia minimálnych dividend vypočítaného podľa ustanovení § 16 C ligningslov.

58 Dánske kráľovstvo naopak nemôže podriadiť nerezidentský PKIPCP takej povinnosti vykonať vo vzťahu k dividendám, ktoré uvedený PKIPCP vypláca, zrážku dane pri zdroji v prospech tohto členského štátu. Taký PKIPCP patrí do daňovej právomoci Dánskeho kráľovstva výlučne z dôvodu prijatých dividend, ktorých zdroj sa nachádza v tomto členskom štáte, a v zásade nie, pokiaľ ide o dividendy vyplácané týmto PKIPCP.

59 Vzhľadom na cieľ, predmet a obsah právnej úpravy spornej vo veci samej toto rozlíšenie, ktoré odráža rozdiel medzi subjektom, ktorý je rezidentom v Dánsku, a nerezidentským subjektom, nemožno považovať za rozhodujúci.

60 Hoci cieľom právnej úpravy spornej vo veci samej je presunúť úroveň zdanenia z investičného nástroja na akcionára tohto nástroja, sú to v zásade materiálne podmienky daňovej právomoci k príjmom akcionárov, ktoré treba považovať za rozhodujúce, a nie použitá technika zdanenia.

61 Nerezidentský PKIPCP môže mať vlastníkov podielov, ktorí majú svoj daňový domicil v Dánsku, pričom vo vzťahu k ich príjmom môže tento členský štát vykonávať svoju daňovú právomoc. Z tohto hľadiska sa nerezidentský PKIPCP nachádza v situácii, ktorá je objektívne porovnateľná s PKIPCP, ktorý je rezidentom v Dánskom kráľovstve.

62 Je pravda, že Dánske kráľovstvo nemôže zdaniť vlastníkov podielov, ktorí nie sú rezidentmi, z dividend vyplatených nerezidentskými PKIPCP. Takáto nemožnosť je však v súlade s logikou presunutia úrovne zdanenia z nástroja na akcionára.

63 Za týchto okolností treba konštatovať, že obmedzenie možnosti získať oslobodenie od zrážkovej dane len na rezidentské PKIPCP nie je odôvodnené objektívne odlišnou situáciou medzi týmito PKIPCP a PKIPCP usadeným v inom členskom štáte než Dánske kráľovstvo.

64 Také obmedzenie môže byť prípustné, iba ak ho možno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, je spôsobilé zaručiť dosiahnutie cieľa, ktorý sleduje, a nejde nad rámec toho, čo je na jeho dosiahnutie nevyhnutné (rozsudok z 24. novembra 2016, SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, bod 56).

65 Vlády, ktoré predložili pripomienky Súdnemu dvoru, zastávajú názor, že obmedzenie voľného pohybu kapitálu vo veci samej je odôvodnené potrebou zachovať koherenciu dánskeho daňového systému. Dánska a holandská vláda sa okrem toho domnievajú, že toto obmedzenie je odôvodnené potrebou zabezpečiť vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi.

66 V prvom rade treba skúmať, či skutočnosť, že členský štát vyhradzuje možnosť získať oslobodenie od zrážkovej dane z dividend vyplácaných rezidentskými spoločnosťami len pre PKIPCP, ktoré sú rezidentmi, môže byť odôvodnená potrebou zabezpečiť zachovanie vyváženého rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi.

67 Dánska a holandská vláda v tejto súvislosti uvádzajú, že zaviazať Dánske kráľovstvo na poskytnutie oslobodenia od zrážkovej dane z dividend vyplácaných v prospech nerezidentských PKIPCP bez toho, aby bolo možné vybrať daň pri vyplatení dividend vlastníkom podielov, by viedlo k tomu, že štát zdroja týchto dividend by bol prinútený nevykonávať svoju daňovú právomoc vo vzťahu k príjmom vygenerovaným na jeho území.

68 Vybratie dane z dividend a vylúčenie nerezidentských PKIPCP z využívania oslobodenia od dane, ktorého sa týka konanie vo veci samej, umožňuje zabezpečiť vyvážené rozdelenie daňovej právomoci a nejde nad rámec toho, čo je potrebné, keďže Dánske kráľovstvo nezískava viac ako jedenkrát daň z dividend vyplácaných v prospech nerezidentských PKIPCP, pričom prenesenie zdanenia na vyplácanie týmito subjektmi nie je možné.

69 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zachovanie rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi môže iste predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu umožňujúci odôvodniť obmedzenie výkonu voľného pohybu v rámci Európskej únie (rozsudok z 12. decembra 2013, Imfeld a Garcet, C-303/12, EU:C:2013:822, bod 68, ako aj citovaná judikatúra).

70 Takéto odôvodnenie možno pripustiť najmä vtedy, ak predmetný daňový systém sleduje predchádzanie konaniu, ktoré je spôsobilé ohroziť právo členského štátu vykonávať svoju daňovú právomoc v súvislosti s činnosťami vykonávanými na jeho území (rozsudok z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 47, ako aj citovaná judikatúra).

71 Súdny dvor však už rozhodol, že ak sa členský štát rozhodol, ako je to v situácii v konaní vo veci samej, nezdaniť PKIPCP rezidentov prijímajúcich dividendy vnútroštátneho pôvodu, nemôže sa odvolávať na potrebu zabezpečenia vyváženého rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi, aby tým

odôvodnil zdanenie PKIPCP nerezidentov poberajúcich takéto príjmy (rozsudok z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 48, ako aj citovaná judikatúra).

72 Okrem toho dividendy vyplácané spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, v prospech nerezidentských PKIPCP už boli predmetom zdanenia v Dánskom kráľovstve ako zisky vyplácajúcej spoločnosti.

73 Okolnosť, že zdanenie dividend je prenesené na úroveň akcionárov rezidentských PKIPCP, nemôže odôvodňovať obmedzenie, ktorého sa týka konanie vo veci samej.

74 Na jednej strane, ako to bolo poznamenané v bode 61 tohto rozsudku, totiž Dánske kráľovstvo disponuje daňovou právomocou vo vzťahu k rezidentom, ktorí sú vlastníkmi podielov nerezidentských PKIPCP.

75 Na druhej strane skutočnosť, že členský štát vyrubí zrážkovú daň z dividend vyplácaných v prospech nerezidentských PKIPCP z dôvodu nemožnosti vybrať daň zo všetkých vyplácaní vykonávaných týmito subjektmi, nevedie k predchádzaniu konaní, ktoré by mohli ohroziť právo tohto členského štátu vykonávať svoju daňovú právomoc v súvislosti s činnosťami vykonávanými na jeho území, ale naopak, vedie ku kompenzácii absencie daňovej právomoci vyplývajúcej z vyváženého rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi.

76 Potreby zachovať také rozdelenie sa preto nemožno dovolávať s cieľom odôvodniť obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktorého sa týka konanie vo veci samej.

77 V druhom rade je potrebné preskúmať, či, ako tvrdia vlády, ktoré predložili pripomienky Súdnemu dvoru, obmedzenie vyplývajúce z uplatnenia daňovej právnej úpravy dotknutej vo veci samej môže byť odôvodnené nevyhnutnosťou zachovať koherenciu dánskeho daňového systému.

78 Podľa názoru týchto vlád existuje priame spojenie medzi oslobodením od zrážkovej dane týkajúcej sa dividend vyplatených v prospech rezidentských PKIPCP a povinnosťou týchto PKIPCP vybrať zrážkovú daň z dividend, ktoré vyplácajú vlastníkom svojich podielov.

79 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že nevyhnutnosť zachovania koherencie daňového systému môže odôvodniť právnu úpravu umožňujúcu obmedziť základné slobody (rozsudok z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 50, ako aj citovaná judikatúra).

80 Na to, aby tvrdenie založené na takomto odôvodnení mohlo byť úspešné, sa však podľa ustálenej judikatúry vyžaduje, aby existoval priamy vzťah medzi dotknutou daňovou výhodou a kompenzáciou tejto výhody vo forme stanoveného daňového odvodu, pričom priamy charakter tohto vzťahu sa musí posudzovať vzhľadom na cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou (rozsudok z 10. mája 2012, Santander Asset Management SGIIC a i., C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 51, ako aj citovaná judikatúra).

81 V tejto súvislosti, ako to bolo poznamenané v bodoch 29 až 31 tohto rozsudku, PKIPCP môže využiť oslobodenie od zrážkovej dane z dividend vyplácaných spoločnosťou, ktorá je rezidentom v Dánsku, pod kumulatívnou podmienkou, že samotný PKIPCP je rezidentom v Dánsku a že vykoná vyplatenie minimálnych dividend alebo výpočet minimálnych dividend, z ktorých sa vyberie zrážková daň.

82 Ako to poznamenal generálny advokát v bode 72 svojich návrhov, vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej podriaďuje oslobodenie PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, od zrážkovej dane podmienke, že vykonajú vyplatenie minimálnych dividend, skutočné alebo formálne, v prospech vlastníkov ich podielov, ktorí podliehajú zrážkovej dani, vybranej v ich mene uvedenými podnikmi.

Výhoda takto priznaná PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, vo forme oslobodenia od zrážkovej dane je teda v zásade kompenzovaná zdanením dividend prerozdelených týmito podnikmi na úrovni vlastníkov ich podielov.

83 Treba ešte overiť, či vyhradenie možnosti využiť oslobodenie od zrážkovej dane len pre PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, nejde nad rámec toho, čo je potrebné na zabezpečenie koherencie daňového systému, ktorého sa týka konanie vo veci samej.

84 Ako to poznamenal generálny advokát v bode 80 svojich návrhov, vnútorná koherencia daňového systému, ktorého sa týka konanie vo veci samej, môže byť zachovaná, ak by PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v inom členskom štáte než v Dánskom kráľovstve, ktoré spĺňajú podmienky § 16 C ligningslov, mohli využívať oslobodenie od zrážkovej dane s výhradou, že dánske daňové orgány sa pri plnej spolupráci s týmito subjektmi ubezpečia, že tieto PKIPCP platia rovnakú daň ako daň, ktorú fondy uvedené v § 16 C, ktoré sú rezidentmi v Dánsku, musia zraziť ako zálohu pri vyplácaní minimálnych vypočítaných dividend v súlade s týmto ustanovením. Povoliť takýmto PKIPCP využiť toto oslobodenie za týchto podmienok by predstavovalo menej reštriktívne opatrenie než aktuálny režim.

85 Okrem toho odmietnutie udeliť PKIPCP, ktoré sú rezidentmi v inom členskom štáte než Dánske kráľovstvo, ktoré spĺňajú podmienky § 16 C ligningslov, využívať oslobodenie od zrážkovej dane by viedlo k reťazovému zdaneniu dividend vyplatených vlastníkom ich podielov, ktorí sú rezidentmi v Dánsku, čo práve odporuje cieľu, ku ktorému smeruje vnútroštátna právna úprava.

86 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že obmedzenie vyplývajúce z uplatnenia daňovej úpravy spornej vo veci samej nemôže byť odôvodnené potrebou zabezpečenia koherencie daňového systému.

87 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej dividendy vyplatené spoločnosťou, ktorá je rezidentom v tomto členskom štáte, v prospech nerezidentského PKIPCP podliehajú zrážkovej dani, zatiaľ čo dividendy vyplácané v prospech PKIPCP, ktorý je rezidentom tohto istého členského štátu, sú oslobodené od takejto zrážkovej dane pod podmienkou, že tento subjekt pristúpi k vyplateniu minimálnych dividend v prospech vlastníkov svojich podielov alebo formálne vypočíta vyplatenie minimálnych dividend a odvedie daň z tohto skutočného alebo fiktívneho minimálneho vyplatenia na ťarchu vlastníkov svojich podielov.

O trovách

88 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej dividendy vyplatené spoločnosťou, ktorá je rezidentom v tomto členskom štáte, v prospech nerezidentského podniku kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) podliehajú zrážkovej dani, zatiaľ čo dividendy vyplácané v prospech PKIPCP, ktorý je rezidentom tohto istého členského štátu, sú oslobodené od takejto zrážkovej dane pod podmienkou, že tento subjekt pristúpi k vyplateniu minimálnych

dividend v prospech vlastníkov svojich podielov alebo formálne vypočíta vyplatenie minimálnych dividend a odvedie daň z tohto skutočného alebo fiktívneho minimálneho vyplatenia na ťarchu vlastníkov svojich podielov.

Podpisy